

Arrest

nr. 277 652 van 20 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-Y. CARLIER
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. BALLEZ *loco* advocaat J. CARLIER en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 15 september 2019 en heeft een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend op 18 september 2019.

Op 17 december 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. X van 2 september 2021 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te hebben verlaten, dient verzoekster op 19 november 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 10 januari 2022 bood verzoekster zich aan bij de DVZ, werd er een vragenlijst bijzondere procedurele noden ingevuld en legde verzoekster documenten voor. Daarna werd het dossier van verzoekster op 16 februari 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. Op 7 maart 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)'. Deze beslissing werd op 8 maart 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraanse nationaliteit en bent u een Baluch afkomstig uit Sistan en Baluchistan (Iran). Op 18 september 2019 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde toen het volgende: U groeide op in Ghasreghand en woonde, na uw huwelijk op 13-jarige leeftijd met M.S.T., in Talang. Uw vader had een huis in beide dorpen. Met uw man heeft u vier kinderen. Uw man sloeg u geregeld. U erfde een stuk grond van de kinderloze zus van uw vader, waarvan u de helft later aan uw broer Aref schonk. Zes of zeven jaar geleden wou uw schoonmoeder dat stuk grond inlijven en ze stelde voor dat Zever, de zus van uw man, met uw broer Aref zou trouwen. Drie à vier dagen later liet Aref weten dat hij niet wilde trouwen en hij vroeg aan uw schoonvader om het probleem te bespreken. Dit gebeurde 's nachts in een veld. Uw schoonvader, uw broer Aref en vier neven waren bij dat gesprek aanwezig. Uw schoonmoeder stuurde D. K., de broer van uw man, tevens naar het veld om uw schoonvader te beschermen. D. K. schoot daarop in het donker op de aanwezigen en doodde zo iedereen. 's Nachts vernam u dat uw schoonvader gedood was, hij werd de volgende ochtend vroeg meteen begraven. U kreeg die ochtend pas te horen dat uw broer tevens gedood was. Op de begrafenis van uw schoonvader verbood uw schoonfamilie u naar de begrafenis van uw broer te gaan, dit zou uw schoonfamilie te schande brengen en u zou niet meer mogen terugkeren naar huis. U deed dit echter toch en ging vervolgens naar uw vaders huis in Talang met uw twee jongste kinderen. De volgende dag vluchtten uw twee oudste kinderen naar u toe. Zij werden echter opnieuw meegenomen door uw neef A., tevens de mullah van het dorp. Met uw moeder ging het niet goed. Uw man liet via de mullah weten dat hij zijn twee jongste kinderen terug wilde. U weigerde echter daar u ook uw oudste kinderen bij u wilde hebben. Zinet, uw buurvrouw tijdens uw huwelijk, kwam langs en vertelde dat uw twee oudste kinderen werden geslagen en rookten. U stapte daarop naar de politie om uw kinderen terug te eisen. U kreeg echter te horen dat de politie slechts in actie kon komen als u de schriftelijke toestemming van de mullah had. U ging echter niet naar uw neef om dergelijke toestemming te vragen. Drie dagen later ging u nogmaals naar de politie waar u hetzelfde verhaal te horen kreeg. Eén week later kwam uw neef A. bij u langs om te vragen waarom u naar de politie was gestapt. U had de eer van de familie ernstig geschonden door als vrouw naar de politie te stappen. Vier maanden na de dood van uw broer overleed uw moeder. Op de begrafenis van uw moeder vertelde de vader van Zinet dat u moest vertrekken uit uw vaders huis, omdat u niet meer veilig was daar. Hij bracht u samen met uw twee jongste kinderen naar het huis van Zinets zus op een berg waar u ongeveer een maand bleef. De situatie werd echter nog gevaarlijker en Zinets vader bracht u daarop naar zijn tuinen op een andere berg, waar u drie à vier maanden bleef. Uw twee oudste kinderen verbleven al die tijd bij uw schoonfamilie. Uw schoonfamilie wist niet waar u was en vermoedde dat u naar Pakistan was vertrokken. Uiteindelijk slaagde Zinets broer Aslam erin om uw oudste kinderen naar u toe te brengen in de tuinen van zijn vader. Aslam bracht u met uw vier kinderen naar Chabahar waar u de bus naar Teheran nam. U verbleef in Teheran in Golistan waar u ongeveer twee à drie maanden bleef en werkte in de pistachesector. Vandaar trok u naar een ander dorp, dicht bij de grens met Turkije waar u ongeveer twee maanden bleef en tevens werkte. U ontmoette daar een smokkelaar die u met de auto de grens met Turkije overbracht. Aan de grensovergang zelf was niets te zien, de smokkelaar zei enkel dat het de grens was. In Turkije aangekomen nam u de bus naar Istanbul. Zinet verwittigde u dat uw schoonfamilie nog altijd naar u op zoek was. In Istanbul bleef u zeven maanden totdat u er in slaagde met behulp van een smokkelaar naar Servië te reizen. U en uw kinderen gebruikten hiervoor jullie eigen paspoorten die u had meegenomen uit Iran. Vanuit Servië reisde u naar Bosnië waar u terecht kwam in een opvangcentrum. U verbleef er een jaar en deed verschillende pogingen om verder te reizen. Bij een van deze pogingen werd u tegengehouden door de Kroatische politie, werd uw paspoort verscheurd en uw rugzak in het water gegooid. Na een jaar lukte het uiteindelijk om Bosnië te verlaten. U reisde via Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u op 15 september 2019 aankwam en op 18 september 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Na uw aankomst in België werden de zus en de schoonbroer van Zahid, een van de slachtoffers van D.K., aangevallen door uw schoonfamilie. De zus van Zahid werd geslagen en de schoonbroer van Zahid werd met benzine

overgoten. Ze werden door uw schoonfamilie ervan beschuldigd u geholpen te hebben om uw kinderen terug te krijgen. U vreesde bij terugkeer vermoord te worden door uw schoonfamilie daar u hen te schande heeft gebracht door hun huis te verlaten om naar de begrafenis van uw broer Aref te gaan. U vreesde tevens voor uw kinderen daar zij aan uw kant stonden en u geholpen hebben. Na uw eerste persoonlijk onderhoud nam u contact met uw broer in Oman om aan uw identiteitsdocumenten te geraken. Het lukte om via een vriend Reswan, die in Pasa Bandar woont, om een kopie van uw shenasnameh (geboorteboekje) en die van uw kinderen te bekomen. Reswan vertelde tevens dat hij te horen had gekregen dat uw dadelbomen in brand waren gestoken en uw schapen en geiten verkocht werden door uw schoonfamilie. Op 17 december 2020 nam het CGVS een weigeringsbeslissing in uw dossier. Deze beslissing werd op 2 september 2021 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Zonder België te hebben verlaten diende u op 19 november 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U bleef bij uw verklaringen die u deed in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming en voegde enkele documenten toe om uw verklaringen te ondersteunen. Zo legde u een kopie neer van uw geboorteboekje en identiteitskaart, een kopie van het geboorteboekje en paspoort van uw broer die in Oman verblijft, een kopie van een uittreksel van uw trouwboekje, een kopie van een attest van een geschillenraad d.d. 17 augustus 2017 waarin vermeld wordt dat er een geschil is ontstaan binnen de familie omwille van uw broer Aref waardoor u gescheiden bent van uw man, een kopie van echtscheidingscertificaat, en een kopie van de identiteitskaart van uw ex-man. U vreest voor uw leven en dat van uw kinderen door uw ex-man en zijn familie. Daarnaast vreest u dat uw dochter net als u op jonge leeftijd zal moeten trouwen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich onvoldoende bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u Baluchi spreekt en verstaat en dus best nood heeft aan een tolk die de taal Baluchi machtig is (Vragenlijst bijzonder procedure noden DVZ, afgenomen op DVZ, d.d. 10.01.2022). Uw verklaringen werden op de DVZ echter afgenomen in het bijzijn van een tolk die de taal Farsi machtig is. U verklaarde aan het eind van dat gesprek, nadat uw verklaringen aan u werden voorgelezen in het Farsi, akkoord te gaan met de verklaringen die u had afgelegd (Verklaring volgend verzoek, afgenomen op DVZ, d.d. 10.01.2022). U gaf bovendien aan voor de DVZ dat u de taal Farsi voldoende beheerst om de problemen die tot uw vlucht hebben geleid te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (Verklaring betreffende procedure, afgenomen op DVZ, d.d. 10.01.2022). Bijgevolg kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk. Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS afgewezen werd omdat er omwille van tegenstrijdige en incoherente verklaringen geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde vluchtrelaas en uw daaraan gekoppelde beweerde illegale vertrek uit Iran. Dit en het feit dat u uw actuele burgerlijke stand geenszins kon aantonen, deed besluiten dat u legaal het land kon verlaten, wat er op wees dat u niet (langer) verbonden was aan een (conservatieve) echtgenoot, waardoor er geen actueel risico kon afgeleid worden uit uw bewering in het verleden ooit slachtoffer te zijn geweest van huiselijk geweld. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 2 september 2021. De Raad stelde tevens dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie van Balushi-vrouwen niet volstaat om internationale bescherming te kunnen genieten. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In het kader van uw huidige verzoek brengt u geen dergelijke elementen aan. U beroept zich op dezelfde motieven zoals uiteengezet

in het kader van uw eerste verzoek (verklaring volgend verzoek DVZ, vraag 20) en legt ter ondersteuning van deze motieven nieuwe documenten voor. Geen van deze documenten is evenwel van aard om de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek te wijzigen, integendeel. De inhoud van de documenten die u neerlegt in onderhavig verzoek blijkt immers niet overeen te komen met uw verklaringen. U beweerde tijdens uw eerste verzoek d.d. 18 september 2019 dat u nog steeds getrouwd was met M. S. T. (NPO I eerste verzoek, p. 6). Ook in uw verzoekschrift tot beroep d.d. 14 januari 2021 tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS verwijst u naar M. S. T. als uw echtgenoot (verzoekschrift, p. 7). Dat u nu een echtscheidingscertificaat d.d. 8 augustus 2017 neerlegt mag dan ook verbazen. Verder blijkt uit het ingediende echtscheidingscertificaat en het attest van de geschillenraad d.d. 17 augustus 2017 dat uw man geen enkele van uw vier kinderen onder zijn hoede nam. U stelde echter tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming dat uw man uw twee oudste zonen bij zich hield en de twee jongste ook terug opeiste (NPO I eerste VIB, p. 17). Het geheel aan vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste en uw huidige verzoek noopt er aldus toe geen enkel geloof te kunnen hechten aan uw verklaringen aangaande uw vluchtmotieven en uw burgerlijke staat. Bijgevolg heeft u evenmin de vrees in hoofde van uw kinderen ten gevolge van het beweerde familie-conflict aannemelijk gemaakt. Wat betreft uw vrees dat uw dochter net zoals u op jonge leeftijd zal moeten huwen, moet opgemerkt worden dat u, gelet op het geheel aan vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste en tweede verzoek inzake de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw burgerlijke staat, niet aannemelijk heeft gemaakt dat u afkomstig bent of nog gebonden bent aan een conservatieve (schoon-)familie, waardoor er niets op wijst dat uw dochter op jonge leeftijd dient te huwen. De overige documenten staven louter uw identiteit, de identiteit van uw broer, de identiteit van uw ex-man en aan het feit dat u getrouwd bent geweest, elementen die op zich niet ter discussie staan. Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet). Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in het verzoekschrift aan dat er een appreciatiefout is en zij voert de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7; 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 14 “van het Koninklijk Besluit houdende vaststelling van bepaalde elementen van de procedure die dienen gevolgd te worden door de dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken die belast is met het onderzoek van de asielaanvragen op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (VB)” in samenhang met artikel 15 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster voert aan dat zij tijdens de indiening van haar volgend verzoek om internationale bescherming werd bijgestaan door een tolk Farsi. Ze wijst er echter op dat ze reeds tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming duidelijk heeft gemaakt dat ze slechts enkele woorden Farsi spreekt en dat ook haar advocaat dit gemeld heeft in een brief van 20 januari 2022 aan het CGVS. Verzoekster heeft op 10 januari 2022 verschillende documenten moeten ondertekenen in een taal die zij niet kende met behulp van een tolk Farsi, een taal die ze niet voldoende beheerst.

Zij wenste tijdens haar eerste procedure te worden bijgestaan door een tolk Baluchi of een tolk Urdu. In het kader van haar vorige procedure was haar verzoek om van tolk te veranderen ingewilligd en de verandering van tolk was herhaaldelijk bevestigd.

Door zich te steunen op verklaringen die met behulp van een tolk Farsi zijn afgelegd en door haar niet opnieuw op te roepen om zich uit te drukken in het Urdu teneinde haar toe te laten de nieuwe elementen nader toe te lichten, heeft de verwerende partij artikel 14 VB geschonden en artikel 15 van de Asielprocedurerichtlijn.

Verzoekster wijst erop dat zij nieuwe documenten voorlegde: een kopie van een uittreksel van haar trouwboekje, een kopie van een attest van een geschillenraad en een kopie van een echtscheidingscertificaat. Verzoekster wijst erop dat zij, op het tijdstip van de geschillenraad en de opstelling van het echtscheidingscertificaat, ondergedoken was bij de familie van Zinet haar buurvrouw, en dat zij op dat tijdstip niet wist hoe de broer van Zinet haar twee oudste zonen had kunnen terugkrijgen. Zij stelt dat het schijnt dat er een geschillenraad was, die uitliep op een echtscheiding waarbij het hoederecht over de kinderen aan verzoekster werd gegeven, zodat de broer van Zinet de twee oudere kinderen terugkreeg, vermoedelijk in ruil voor het opgeven van de bruidsschat. Verzoekster was hier niet van op de hoogte en vernam dit pas toen haar broer haar de documenten toestuurde. Tijdens de persoonlijke onderhouds bij het CGVS kon zij deze echtscheiding dus nog niet vermelden evenmin als de reden waarom haar echtgenoot afzag van het gezag over de kinderen. De verwerende partij had verzoekster in staat moeten stellen om hierover uitleg te geven tijdens een persoonlijk onderhoud.

Verzoekster wijst erop dat zij vreest voor huiselijk geweld en eerwraak. Verzoekster heeft een conservatieve schoonfamilie die de oorzaak is van haar problemen. De documenten die zij bij haar volgend verzoek heeft ingediend ondersteunen haar relaas dat zij afkomstig is uit een familie die betrokken was bij een stammentwist met de familie van haar ex-echtgenoot, een twist die geleid heeft tot de dood van haar broer, wat getuigt van het bijzonder conservatieve karakter van beide families. Huiselijk geweld en eerwraak treffen zowel gescheiden als gehuwde vrouwen. Het aangevoerde risico is ernstiger nu de ex-echtgenoot kennelijk gedwongen was de echtscheiding en het verlies over het gezag van zijn kinderen te aanvaarden. Verzoekster wijst erop dat vrouwen met een profiel als het hare het risico lopen om in Iran vervolgd te worden, gezien haar sociaal-economische achtergrond, haar regio van herkomst en haar gebrek aan onderwijs. Ze verwijst naar wat het UK Home Office in zijn Country Policy and information Note "Iran: Women fearing 'honour'-based violence" van december 2015 schrijft over eerwraak in Iran (stuk 5 bij het verzoekschrift).

Verzoekster vervolgt dat haar het voordeel van de twijfel moet worden toegekend en vraagt de erkenning als vluchteling. Ondergeschikt vraagt zij de toekenning van de subsidiaire bescherming. In uiterst ondergeschikte orde vraagt zij dat de beslissing wordt vernietigd en de zaak voor nader onderzoek wordt teruggestuurd naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

- brief van verzoeksters raadsman van 20 januari 2022 (stuk 3);
- ACCORD, COI Compilation, "Iran: Women, children, LGBTI persons, persons with disabilities, 'moral crimes'", december 2015 (stuk 4) ;
- UK Home Office, Country Policy and information Note "Iran: Women fearing 'honour'-based violence", december 2015 (stuk 5).

Ter zitting legt verzoekster een aanvullende nota voor waarin zij verwijst naar een nieuw gewelddadig conflict dat plaatsvond in het kader van de oorlog tussen haar familie en de familie van haar ex-echtgenoot. Verzoeksters broer ging samen met de broer van Zahid naar de schoonfamilie om te proberen vrede te sluiten. Dit mislukte en er vond een gewelddadige confrontatie plaats waarbij de broer van Zahid

overleed en verzoeksters broer gewond geraakte. De schoonfamilie heeft ook de dadelpalmen van verzoeksters familie in brand gestoken. Volgende stukken worden bijgevoegd:

- een foto van een gewonde man, volgens verzoekster haar broer Asif (stuk 1);
- röntgenfoto's (stuk 2);
- foto's van een brand in een dadelplantage (stuk 3);
- foto met daarop verschillende mannen, volgens verzoekster overleden familieleden Zahid, Aref en een neef (stuk 4);
- foto's van een man, volgens verzoekster een andere neef (stuk 5);
- foto van een man, volgens verzoekster een neef die inmiddels overleden is (stuk 6);
- foto's van een graf en van een overleden man, volgens verzoekster haar overleden broer Aref (stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. Vooreerst dient erop gewezen dat de Raad in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming in hoofde van verzoekster in zijn arrest nr. 260 036 van 2 september 2021, in navolging van de beslissing van de commissaris-generaal van 17 december 2020, besloot dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoeksters verklaringen. De verklaringen inzake de door haar geschetste omstandigheden van vertrek zijn ongeloofwaardig, gelet op verschillende incoherenties, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in dit verband. Inzake de verklaring van verzoekster dat zij het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld sluit de Raad zich in het arrest aan bij de vaststelling dat zelfs als zou dit het geval zijn geweest, dan nog dient opgemerkt te worden dat zij geenszins haar actuele burgerlijke staat heeft aangetoond en dat niet uitgesloten is dat zij intussen gescheiden is of weduwe geworden is. Verzoekster ging niet in cassatieberoep tegen dit arrest.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen, zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn aangelegd.

2.3.4. In het kader van huidig tweede verzoek om internationale bescherming beroept verzoekster zich opnieuw op dezelfde motieven zoals uiteengezet in het kader van haar eerste verzoek en stelt ze ook te vrezen dat haar dochter net als zij op jonge leeftijd zal moeten trouwen. Ze legt ter ondersteuning van de aangehaalde motieven bijkomende documenten voor. Deze documenten betreffen een kopie van haar geboortebokje en identiteitskaart, een kopie van het geboortebokje en paspoort van haar broer die in Oman verblijft, een kopie van een uittreksel van haar trouwboekje, een kopie van een attest van een

geschillenraad d.d. 17 augustus 2017 waarin vermeld wordt dat er een geschil is ontstaan binnen de familie omwille van verzoeksters broer Aref waardoor ze gescheiden is van haar man, een kopie van een echtscheidingscertificaat, een kopie van de identiteitskaart van haar ex-man.

2.3.5. In de bestreden beslissing wordt het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen:

(i) het eerste verzoek van verzoekster werd afgewezen omdat er omwille van tegenstrijdige en incoherente verklaringen geen geloof kon worden gehecht aan haar beweerd vluchtrelaas en haar daaraan gekoppelde beweerd illegale vertrek uit Iran; zij kon evenmin haar actuele burgerlijke stand aantonen, waaruit werd besloten dat ze legaal het land kon verlaten, wat erop wees dat zij niet langer verbonden was aan een conservatieve echtgenoot, waardoor geen actueel risico kon worden afgeleid uit haar bewering in het verleden het slachtoffer te zijn geweest van huiselijk geweld;

(ii) verzoekster brengt geen elementen aan in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt vermits:

1) zij beroept zich op dezelfde motieven als uiteengezet in het kader van haar eerste verzoek en legt ter ondersteuning van deze motieven nieuwe documenten voor;

2) geen van deze documenten is van aard om de vaststellingen gedaan in het kader van haar eerste verzoek te wijzigen, integendeel. De inhoud van deze documenten blijkt immers niet overeen te stemmen met haar verklaringen: op 18 september 2019 beweerde zij nog steeds getrouwd te zijn met haar echtgenoot, in haar verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 14 januari 2021 beweerde zij dit eveneens, nu legt verzoekster echter een echtscheidingscertificaat voor van 8 augustus 2017. Uit dit echtscheidingscertificaat en uit het attest van de geschillenraad van 17 augustus 2017 blijkt dat haar echtgenoot geen van hun vier kinderen onder zijn hoede nam, terwijl verzoekster verklaarde dat haar echtgenoot hun twee oudste zonen bij zich hield en de twee jongste terug opeiste; het geheel aan vaststellingen gedaan in het kader van haar eerste en haar huidige verzoek noopt ertoe geen enkel geloof te hechten aan haar verklaringen aangaande haar vluchtmotieven en haar burgerlijke staat;

3) gelet op het voorgaande maakt verzoekster evenmin de vrees in hoofde van haar kinderen ten gevolge van het beweerd familie-conflict aannemelijk;

4) wat betreft verzoeksters vrees dat haar dochter op jonge leeftijd zal moeten huwen, heeft verzoekster niet aannemelijk gemaakt afkomstig te zijn uit of nog gebonden te zijn aan een conservatieve (schoon)familie, waardoor niets hier op wijst;

5) de overige documenten die verzoekster indiende staven louter elementen die niet ter discussie staan.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft

uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige, nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.7.1. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.3.7.2. Aangaande de motieven inzake de documenten die zij heeft voorgelegd, legt verzoekster uit dat zij ondergedoken was op het ogenblik van de bijeenkomst of beslissing van de geschillenraad en op het ogenblik van het opstellen van het echtscheidingscertificaat, zodat zij hier niet van op de hoogte was. Zij legt uit dat haar echtgenoot misschien afzag van het hoederecht over de kinderen in ruil voor het opgeven van de bruidsschat. In dit verband kan de Raad zelf ook niet anders dan vaststellen dat de beslissing van de geschillenraad en het echtscheidingscertificaat dateren van augustus 2017 en dat dit niet strookt met de verklaringen die verzoekster heeft afgelegd dat zij nog steeds gehuwd was (notities CGVS eerste VIB, 28 september 2020, p. 6). Verzoeksters uitleg over de bruidsschat en de afstand van het hoederecht over de kinderen onder verwijzing naar stuk 5 bij het verzoekschrift doet hieraan geen afbreuk gezien dit louter een hypothetische verklaring *post factum* is, zonder enig begin van bewijs.

De Raad sluit zich bijgevolg aan bij volgende motieven:

“Geen van deze documenten is evenwel van aard om de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek te wijzigen, integendeel. De inhoud van de documenten die u neerlegt in onderhavig verzoek blijkt immers niet overeen te komen met uw verklaringen. U beweerde tijdens uw eerste verzoek d.d. 18

september 2019 dat u nog steeds getrouwd was met M. S. T. (NPO I eerste verzoek, p. 6). Ook in uw verzoekschrift tot beroep d.d. 14 januari 2021 tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS verwijst u naar M. S. T. als uw echtgenoot (verzoekschrift, p. 7). Dat u nu een echtscheidingscertificaat d.d. 8 augustus 2017 neerlegt mag dan ook verbazen. Verder blijkt uit het ingediende echtscheidingscertificaat en het attest van de geschillenraad d.d. 17 augustus 2017 dat uw man geen enkele van uw vier kinderen onder zijn hoede nam. U stelde echter tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming dat uw man uw twee oudste zonen bij zich hield en de twee jongste ook terug opeiste (NPO I eerste VIB, p. 17). Het geheel aan vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste en uw huidige verzoek noopt er aldus toe geen enkel geloof te kunnen hechten aan uw verklaringen aangaande uw vluchtmotieven en uw burgerlijke staat. Bijgevolg heeft u evenmin de vrees in hoofde van uw kinderen ten gevolge van het beweerde familie-conflict aannemelijk gemaakt.”

2.3.7.3. Verzoekster hekelt dat zij niet opnieuw werd gehoord bij het Commissariaat-generaal. Tevens wijst ze erop dat ze bij de DVZ werd gehoord met bijstand van een tolk Farsi terwijl ze deze taal niet voldoende machtig is. Ze verwijst ook naar het verloop van de persoonlijke onderhouden bij haar eerste verzoek om internationale bescherming en naar een brief van haar raadsman van 20 januari 2022 (stuk 3 bij het verzoekschrift).

De Raad merkt vooreerst op dat, in de mate waarin verzoekster verwijst naar de procedure en de bijstand van tolken in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, dit verzoek is afgehandeld en het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) hierover gezag van gewijsde heeft. In het arrest van de Raad nr. 260 036 van 2 september 2021 wordt het volgende gesteld: *“Zij beperkt zich immers tot de opmerking dat de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan het feit dat zij ondervraagd werd in het Urdu en niet in het Baluchi, doch wijst de Raad erop dat toen verzoekende partij bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud stelde dat haar Urdu niet zo goed is, door haar advocaat werd opgemerkt dat verzoekende partij nochtans een Urdu tolk had gevraagd en dat de advocaat hierom dan ook had verzocht (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS dd. 28.09.2020, p. 2). Vervolgens geeft verzoekende partij aan dat zij wel Urdu kan, “maar niet op zo’n manier als een geschoolde persoon kan spreken” (notities CGVS, p. 2), en gaat zij ermee akkoord dat het persoonlijk onderhoud plaatsvindt met een tolk Urdu (notities CGVS, p. 2). Door de protection officer wordt nog benadrukt dat indien zij iets niet begrijpt of iets niet uitgelegd krijgt, zij dit mag aangeven en dat dan naar een oplossing wordt gezocht zodat zij haar relaas duidelijk kan vertellen (notities CGVS, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt evenwel dat er zich geen problemen voordeden en op het einde gaf verzoekende partij aan dat zij geen opmerkingen had over het verloop van het onderhoud en dat zij de tolk goed had begrepen (notities CGVS, p. 20). Het argument inzake de tolk kan dan ook de vastgestelde incoherenties, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden niet verklaren. Bovendien verklaart verzoekende partij zich in haar verzoekschrift akkoord met een tolk Urdu voor het horen ter terechtzitting bij de Raad.”*

Waar verzoekster aanvoert dat zij bij het indienen van haar volgend verzoek om internationale bescherming werd gehoord op 10 januari 2022 en documenten heeft moeten ondertekenen in een taal die zij niet kende met bijstand van een tolk Farsi, terwijl zij had meegedeeld dat zij deze taal niet voldoende beheerste, en zonder bijstand van haar advocaat, merkt de Raad het volgende op.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat op de bijlage 26 *quinquies* van verzoekster (administratief dossier, stuk 5, inventaris en documenten DVZ) d.d. 19 november 2021 werd vermeld dat zij om bijstand verzocht van een tolk Farsi. Uit een brief van haar advocaat van 9 december 2021 blijkt dat deze verzoekt om een tolk Baluchi, gezien verzoekster slechts enkele woorden Farsi spreekt (adm. dossier, stuk 5, inventaris en documenten DVZ) en uit de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” van 10 januari 2022 (adm. dossier, stuk 5, inventaris en documenten DVZ) blijkt ook dat verzoekster zegt dat ze Baluchi spreekt en verstaat en dus “best” nood heeft aan een tolk Baluchi. Uit de verklaringen van de verwerende partij ter terechtzitting van 17 augustus 2022 blijkt dat er geen tolken Baluchi beschikbaar zijn.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het huidige volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekster geregistreerd en documenten in ontvangst genomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Hieruit blijkt dat verzoekster zich op dezelfde elementen beroept als bij haar vorig verzoek en dat zij hoofdzakelijk bijkomende documenten wenst in te dienen. Verzoekster betwist dit niet in het verzoekschrift, zodat zij niet aantoonbaar welk nadeel zij ervan zou hebben ondervonden bij de DVZ te zijn bijgestaan door een tolk Farsi en welk belang zij zou hebben bij dit middelonderdeel.

Deze stukken werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekster aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekster nieuwe elementen in het kader van haar huidig volgend verzoek naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad herhaalt dat verzoekster in haar verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet zou hebben kunnen meedelen en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat verzoekster zich bij de DVZ heeft aangeboden in het gezelschap van haar drie kinderen. Ter terechtzitting bij de Raad op 17 augustus 2022 was verzoekster vergezeld door haar oudste zoon. Verzoekster had voor de terechtzitting verzocht om een tolk Urdu, die echter wegens overmacht niet aanwezig kon zijn. Ter zitting verklaarde verzoekster zich akkoord om te worden bijgestaan door een tolk Farsi, gezien haar oudste zoon zowel Urdu als Farsi beheerst en hij de gezegden in het Urdu naar het Farsi kon vertalen en de gezegden in het Farsi naar het Urdu.

In de mate verzoekster met haar kritiek de schending wenst aan te voeren van artikel 14 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 houdende vaststelling van bepaalde elementen van de procedure die dienen gevolgd te worden door de dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken die belast is met het onderzoek van de asielaanvragen op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wijst de Raad erop dat artikel 14, § 2 van dit koninklijk besluit bepaalt dat de asielzoeker kan vragen dat een andere tolk wordt aangeduid, deze vraag kan worden geuit voor het begin van het gehoor of tijdens het verloop van het gehoor. Verzoeker werd bij de DVZ op 10 januari 2022 bijgestaan door een tolk Farsi zoals zij gevraagd had op 19 november 2021 (bijlage 26^{quinqüies}) en uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat zij hiertegen bezwaar heeft geuit. Blijkbaar zijn er geen tolken Baluchi beschikbaar (verklaringen van de verwerende partij ter zitting van 17 augustus 2022). De Raad herhaalt dat verzoekster in haar verzoekschrift nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet zou hebben kunnen meedelen en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing. Waar verzoekster verwijst naar artikel 15 van de Asielprocedurerichtlijn, merkt de Raad op dat dit artikel niet handelt over het onderhoud tijdens volgende verzoeken om internationale bescherming.

2.3.7.4. Verzoekster uit geen kritiek op het motief dat gelet op het geheel van de gedane vaststellingen, er niets op wijst dat haar dochter op jonge leeftijd dient te huwen.

Verzoekster voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige documenten die zij in de loop van de procedure heeft voorgelegd zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging of als nieuwe elementen.

2.3.7.5. Het relaas dat verzoekster uiteenzet in de aanvullende nota, namelijk dat er een nieuw conflict plaatsvond tussen beide families waarin haar broer gewond geraakte en een andere persoon gedood en dat de dadelpalmen van haar familie in brand werden gestoken, kan niet worden aangenomen. Dit ligt immers louter in het verlengde van een relaas dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden en waarvan verzoekster bij haar volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen heeft bijgebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, zoals hierboven besproken.

Ook de kopieën van ongedateerde foto's die verzoekster voorlegt van familieleden, waarvan sommige intussen overleden zijn, zijn niet van die aard dat zij haar relaas geloofwaardig maken. Deze foto's betreffen ongedateerde foto's van personen, waarvan één gewond en één overleden, van een graf en van brandende bomen. Foto's kunnen echter gemakkelijk geësceneerd worden en los daarvan blijkt uit het feit dat een foto van een gewonde en een overleden man worden voorgelegd, niet wat de oorzaak van deze verwondingen en dit overlijden is. De foto's van andere mannen vormen geen bewijs dat deze mannen familie zijn van verzoekster. Foto's van brandende bomen vormen evenmin een bewijs dat dit een plantage van verzoeksters familie is die in brand zou zijn gestoken door de familie waarmee zij een

twist hebben. De Raad wijst erop dat documenten slechts bewijswaarde wordt toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is.

2.3.7.6. In zoverre verzoekster opnieuw verwijst naar haar eerdere asielmotieven (haar familie is betrokken bij een stammentwist met de familie van haar ex-echtgenoot, een twist die geleid heeft tot de dood van haar broer), merkt de Raad op dat in zijn arrest nr. 260 036 van 2 september 2021 reeds het volgende werd gesteld:

“2.2.4.2. De Raad wijst er vooreerst op dat het louter herhalen van haar asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij evenwel in gebreke blijft.

Verder duidt de Raad erop dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in haar land van herkomst voor vrouwen en Baluch niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

(...)

Verder wijst de Raad erop dat inzake de verklaring van verzoekende partij dat zij het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld in de bestreden beslissing op het volgende wordt gewezen: “Het feit dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw directe vluchtaanleiding plaatst bovendien een ernstig voorbehoud bij de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake huiselijk geweld. Zelfs indien u in het verleden het slachtoffer zou zijn geweest van huiselijk geweld, dan nog dient opgemerkt te worden dat u geenszins uw actuele burgerlijke staat heeft aangetoond. U legt vooreerst louter een kopie neer van uw shenasnameh. Kopieën hebben slechts een beperkte bewijswaarde daar er het nodige knip- en plakwerk mee gemoeid kan zijn. Dit kopie toont bovendien louter aan dat u ooit in het huwelijk bent getreden, maar laat geen uitspraken toe over uw huidige burgerlijke staat. Niets sluit uit dat u ondertussen gescheiden bent of weduwe bent geworden. Vervolgens noopt de vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde vertrekomstandigheden uit Iran ertoe te besluiten dat u en uw kinderen legaal Iran hebben verlaten. In dit opzicht is het opmerkelijk te noemen dat indien u nog steeds getrouwd zou zijn met een man die vrouwen beschouwt als dieren (NPO II, p. 21) hij u de toestemming gaf om een paspoort te verkrijgen en om het land te verlaten, een toestemming die vereist is volgens de Iraanse familiewetgeving. Het loutere feit dat u en uw kinderen legaal het land konden verlaten leidt aldus tot de conclusie dat u niet (langer) officieel verbonden bent aan een (conservatieve) echtgenoot. Aldus kan uit uw bewering in het verleden ooit het slachtoffer te zijn geweest van huiselijk geweld geen actueel risico afgeleid worden.”. De loutere herhaling dat zij wel degelijk het slachtoffer werd van huiselijk geweld en de opmerking dat het moeilijk is om hiervan bewijs bij te brengen, volstaan allerminst om afbreuk te doen aan voormelde motivering.”

Zoals reeds gesteld heeft dit arrest gezag van gewijsde. De verwijzing naar de stukken 3 en 4 bij het verzoekschrift doet hieraan geen afbreuk.

2.3.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om de nieuwe elementen in het kader van haar huidige volgende verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal luidens artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet (*supra*). De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige

stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.10. Waar verzoekster in uiterst subsidiaire orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET